

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.

2016 - 2480

Doknr.

454459

Dato

07-03-2017

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 27. februar 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 16 (L 7) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra udvalget.

Spørgsmål nr. 16:

"Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 27/2-17 fra Jesper Larsen, jf. L 7 - bilag 16."

Svar:

Som det fremgår af lovforslaget (de almindelige bemærkninger, punkt 3 og 8) gælder bestemmelserne om anerkendelse og fuldbyrdelse af i Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt (underholdspligtforordningen) mellem Danmark og Tyskland.

Underholdspligtforordningen har forrang for Haagerkonventionerne, og en anmodning om inddrivelse af et tysk bidrag i Danmark skal derfor behandles efter denne forordning.

Efter forordningen inddrives bidrag fra de øvrige EU-medlemsstater i Danmark på lige fod med danske bidrag. Der foretages således ikke en prøvelse af afgørelsen, inden inddrivelsen påbegyndes. Bidragsbetaleren kan fremsætte samme indsigelser mod inddrivelse af et tysk bidrag som mod inddrivelse af et dansk bidrag, navnlig at gælden er betalt eller bortfaldet på grund af forældelse. I modsætning til inddrivelse efter Haagerkonventionen af 2007 giver forordningen imidlertid ikke danske myndigheder mulighed for at nægte at inddrive et udenlandsk bidrag, når bidragsafgørelsen indeholder et meget højt bidrag, eller der er tale om bidrag til et bortført barn.

Hvis sagen om det udenlandske bidrag er indledt før den 18. juni 2011, indeholder forordningen regler om inddrivelse af bidrag, der svarer til reglerne i Haagerkonventionen af 2007. Efter forordningen kan sådanne bidrag fra de øvrige EU-medlemsstater således ikke inddrives i Danmark, før bidragsbetaleren har haft mulighed for at fremsætte indsigelser imod inddrivelsen, og der er taget stilling til indsigelserne. Endvidere vil danske myndigheder kunne nægte at inddrive sådanne bidrag, hvis det vil stride imod grundlæggende danske retsprincipper (ordre public), eksempelvis nægte at inddrive et udenlandsk bidrag, når bidragsafgørelsen indeholder et meget højt bidrag, eller der er tale om bidrag til et bortført barn. Dette er nærmere beskrevet i bemærkningerne til § 2 i ændringsforslag II af 27. januar 2017.

Ud over inddrivelse af underholdsbidrag omfatter forordningen også inddrivelse af sagsomkostningerne ved den udenlandske bidragsafgørelse. Hvad der er omfattet af sagsomkostninger afhænger af lovgivningen i den stat, hvor bidragsafgørelsen er

truffet. Hvis en bøde for manglende fremmøde under behandlingen af sagen i udlandet efter det pågældende lands ret betragtes som en sagsomkostning, vil bøden således kunne inddrives efter forordningen. Hvis danske myndigheder helt eller delvist nægter at inddrive et udenlandsk bidrag, beror det på en konkret vurdering, hvilken betydning dette vil have for inddrivelsen af sagsomkostninger.

Endelig kan det oplyses, at ministeriet ikke er i besiddelse af oplysninger om, hvilke konsekvenser det kan få for en bidragsbetaler, der bor eller opholder sig i Tyskland, at bidragsbetaleren ikke har betalt et tysk bidragskrav.

Med venlig hilsen
Mai Mercado